

[Ole Bjørn Kraft.]

alle venter, og som vi alle er rede til at sætte vor bedste Vilje og vor bedste Evne ind paa, og ved at gøre dette, da følger vi ogsaa de Raad, som vor Konge har givet os, da slutter vi op omkring hans Tale til det danske Folk om samlet, ærligt at møde Tidens Vanskeligheder.

Tiden er ikke til store Programerklæringer. I det udsendte Manifest er de store Retningslinier fastlagt for vort nationale Arbejdsfællesskab. Centralt i denne Udtalelse staar Spørgsmaalet om paa vort nationale Grundlag at skabe Arbejdsmuligheder for det danske Folk. Det vil ogsaa være Baggrunden for Gennemførelsen af den økonomiske Sanering, der er paakrævet. Arbejdet er Livets Pulsslag, det er Grundstenen i Folkets Lykkefølelse. Ikke mindst vor Mulighed for at samle Ungdommen omkring vor Gerning og vedligeholde dens Tilslutning i Opfattelse og Handling vil være afhængig af, hvad vi magter paa dette Omraade. Dette Spørgsmaals Løsning vil være Udgangspunktet for Bedømmelsen af, hvor meget af det, vi stræber imod, der skal have Mulighed for at blive virkeliggjort.

Idet vi giver Tilslutning til Statsministerens indledende Udtalelser ved denne Debat, tilsiger vi da Loyalitet og vor Samarbejdsvilje til den Gerning, der staar for. Der er kun een Politik, der har Betydning og Mulighed, den, der kan sammenfattes i det ene Ord: Danmark.

A. M. Hansen: Jeg kan helt og fuldt give Tilslutning til de Udtalelser, den højtærede Statsminister har fremsat her i Dag, og ønsker i øvrigt paa mit Partis Vegne at sige følgende:

Hele denne Rigsdagssamling har staaet i Storkrigens Tegn. Ved Krigens Udbrud i September rejste der sig straks en Række store og vanskelige Opgaver af særegen Natur, og efterhaanden som Krigsmaaned fjøedes til Krigsmaaned, skærpedes Vanskelighederne og Opgavernes Karakter med dem. Det var foreløbig de handelspolitiske, finansielle og sociale Problemer, som taaruede sig op for os. Under alt dette var det naturligt, at Regeringen og de ansvarsbedviste Partier gik stærkere og stærkere ind i Overvejelserne af at finde den bedst mulige Form for tættere Samarbejde mellem alle gode Kræfter i vort Folk. Tanken om en Samlingsregering opstod allerede straks ved Krigens Udbrud. Den var ikke da moden til Gennemførelse, men Tanken var dog ingenlunde skrinlagt. Jeg tror, jeg kan sige

det saaledes, at samtlige Partier i dette Land, der ønsker den bestaaende Forfatning bevaret, stod rede til med Dags Varsel at indtræde i det nøjeste Samarbejde, naar Nødvendigheden for Alvor bød det.

Jeg er glad ved at kunne fastslaa, at da Begivenhederne omkring den 9. April indtraf, var der ikke i disse Partier Vaklen eller Tøven i Spørgsmaalet om, hvad Situationen bød dem at gøre. Før Dagen var gaaet til Ende, stod vi med en Regering, der talte Repræsentanter ogsaa for de to store Oppositionspartier, et stærkt og levende Symbol paa Enighed og fælles Vilje i Landet. Ingen, der i Respekt for Sandheden vil bedømme Udviklingen i Danmark det sidste halve Aars Tid, kan nægte, at denne fælles Vilje er styrket paa en for vort Folkestyre ærefuld Maade. En stor omfattende Lovgivning er gennemført, uden at hverken Fordomme eller Egennytte har dannet væsentlige Hindringer. Udsigterne var langtfra lyse. Utilstrækkelige Tilførsler udefra nødvendiggør øjeblikkelige Forbrugsindskrænkninger, og yderligere Indskrænkninger maa desværre imødeses, saafremt Krigen varer længe endnu; men ogsaa heri har man fundet sig og vil man finde sig med Forstaaelse og fornøden Offervilje. Det har alligevel vist sig, at de sunde og gode Kræfter i vort Folk har været stærke nok til at præge Befolkningens Sind. Det er Fællesviljen og Samfundssind, Tiden kalder paa. Det er mig en Glæde at kunne sige, at der ikke er kaldt forgæves.

Et særlig godt Vidnesbyrd om den Endrægtighedens Aand, som Rigsdagens meget store Flertal er sindet at ville handle i, har vi i de fem Partiers Udtalelse af 2. Juli. Naar fem Partier, som tilsammen repræsenterer omkring 95 pCt. af Landets Borgere, erklærer at ville gennemføre en national dansk Samling, saa gennemfører de denne Samling, og saa vil de 1 700 000 gode danske Vælgere, som de repræsenterer, selvfølgelig ogsaa imødesee en saadan Samling med den fornødne Tillid til, at det, som er Samlingens Formaal, vil blive fyldestgjort.

Alle er sikkert paa det rene med, at vi nu under og efter Krigen staar over for en ny Tid med nye Vilkaar og nye Opgaver, og Opgaverne vil blive af skiftende Karakter; thi det, der synes vigtigst paa eet Tidspunkt, kan kort Tid efter træde noget i Skygge for endnu betydningsfuldere Opgaver, hvilket ikke mindst gælder med Hensyn til det økonomiske Liv, hvor mangt og meget vil blive ændret i Europa og i